

ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ В УКРАЇНІ: ДО І ПІСЛЯ МАЙДАНУ

Актуальність теми дослідження. Політичні партії – це одна з найголовніших складових будь-якої держави. Вони є базою усієї політики. Оскільки без партій б не існувало держави. Кожна партія має свою політичну стратегію, якій вона слідує весь період свого існування [5, с. 23]. Політичні партії активно впливають на діяльність органів державної влади, соціальні процеси, відносини між країнами, на економіку та загалом на усе життя країни. Вони є базою сучасного суспільства, без якої не можливе функціонування представницької демократії, яка потребує розвинутих і добре організованих партій. За їх відсутності посилюється загроза виникнення авторитарного режиму [4]. **Об'єкт дослідження:** українська держава її фракційний склад. Політична сфера життя суспільства, її система, влада, культура та владні відносини. А також поняття політична партія її ознаки. Особливості політичної ситуації в останні роки. Роль партій у структуруванні відносин між державою та суспільством на тлі історії розвитку партійної системи України [1, с. 2]. Переломний момент в історії держави, який став новою сторінкою під назвою «Революція Гідності»[3, с. 1].

Завдання дослідження: проаналізувати політичні партії України: до і після Майдану, їх зміни. Зрозуміти їх функцію та сутність. Дізнатися, що таке «партійна система». Дослідити партійну систему України, її специфічні риси, а також показати як змінилася влада України у період Євромайдану, побачити які відбулися зміни в партійній системі [2]. Які партії стали головними у цей час, та оцінити їхню роль у житті суспільства. А також зрозуміти яка головна мета партій та як кожна з партій прагне забезпечити собі підтримку народу [6, с. 42]. **Предмет дослідження:** політичні партії. Вони відповідають за все функціонування країни. Кожна з них має свою стратегію, якої вони підтримуються майже увесь період існування. Уся політика - це складна система, яка формувалася протягом не одного десятиліття, ще за часів Київської Русі. Вона включає в себе економічні, міжнародні, політичні, ідеологічні, військові відносини. Політична система України зазнала кардинальних змін у період Євромайдану. До влади прийшли нові люди, змінився президент, партії, які раніше займали перші позиції і були базою усієї системи, були усунені від влади, тому що їхня політика не відповідала вимогам, адже нова влада хотіла свободи. В цей період відбувся момент зміни в політичних силах, які представляли владу [1, с. 4]. До «Революції Гідності» передовими були партії, які виступали за регіональну владу, вони підтримували Російську політику та були проти вступу України до ЄС та НАТО. На виборах 2002 року перемогу одержав блок «Наша Україна» - це було об'єднання національно-демократичних партій і його очолював В. Ющенко. Потім в 2005 з блоку відокремилася партія Наша Україна на чолі з В. Ющенко. Ця партія була інтеграцією з ЄС і вступ в НАТО. Основну конкуренцію на виборах в 2002 «Нашій Україні» складала комуністична партія на чолі з П. Симоненко-це партія була антиєвропейською і налаштована на інтеграцію з Росією. Також була партія «Батьківщина» на чолі з Ю. Тимошенко - це ліберально-демократична партія. Виступала за інтеграцію з Європою. На виборах в 2006 «Батьківщина» складала окремий блок. На цих виборах з'явилася партія «Регіонів». Ця партія виступала за федералізм (надання більше прав регіонам) і інтеграцію з Росією вона вступила в союз з КПУ тобто комуністами. А «Наша Україна» і «Батьківщина» створили свій блок який потім швидко розпався і перемогли «Регіони» [6, с. 46]. На виборах 2012 участь блоків була заборонена тому більшість опозиційних партій виступили одним списком як «Об'єднана опозиція Батьківщина». На цих же виборах з'явилася декілька нових партій таких як: «УДАР», яка виступала за євроінтеграцію і «Свобода». У період Майдану на перші позиції стали партії: «Новий фронт», «Блок Петра Порошенка», а також ті які утворилися в період революції а саме: «Правий сектор». Ці партії у своїй передвиборчій кампанії виступали за те, щоб створити власну незалежну державу, яка буде спиратися лише на свої ресурси, щоб не бути залежними від інших. Після виборчий період був важким, відбувся ряд конфліктів між опозицією, адже у кожної партії був свій погляд на вирішення різних проблем. Одна з найбільш впливовіших партій у той період це «Правий сектор» - партія яка сформувалася на базі суспільних проблем. Такі партії формувалися під впливом активістів Майдану, які хотіли увійти до владних структур в період лютого 2014 року, адже вони були ніби голос народу, який відстоював свої права. Вони включали представників різних категорій громадського суспільства до виборчих списків для того, щоб показати, що керувати можуть не лише люди з «вищих кіл» але й простий народ. Ці партії пройшли до парламенту, тому що мали велику кількість підтримки, їх називали «голосом народу», який давав можливість змінити щось, і вони посіли в період революційних дій керівні посади у Верховній Раді України. А після трагічних подій на Майдані відбулися різні процеси в партійній системі, які дали змогу передивитися владні повноваження. Коли пост президента покинув В. Янукович, а новим керуючим став Петро Порошенко. Україна зазнала багато змін і дійсно наблизилася до того, щоб стати Європейською країною. Головна відмінність нових партій від старих, що нова політика орієнтується на співпрацю влади та народу, оскільки у період з 2014 року почалися вагомні зміни в формуванні політики. За останніх декілька років основна ціль стратегій політичних партій на виборах - це посилення між комунікаційної роботи, обмеження владних повноважень державних органів, щоб скоротити рівень хабарництва, спростити введення бізнесу, щоб збільшити рівень інвестування, а також дати можливість на розвиток. Було підписано договір про безвізовий режим між Україною та Європейським союзом, що дало змогу вільно пересікати кордон на визначений термін [7]. Після революційний період відзначився на формуванні партійної системи таким чином, що основними гравцями у «владній грі» стають ті партії, які були націоналістичними, які стоять на антиросійських позиціях, голосуючи за інтеграцію та за збереження більшої самостійності. **Висновок.** Отже, у цій статті ми дослідили, як змінилися партії до та після Євромайдану, які були їх головні цілі. Який відбиток залишив після революційний період, якими були основні цілі партій, що сформувалися. Також показали, як суспільство вплинуло на формування нової Української держави, як змінилася влада. Що з'явилося нового у період, коли главою держави був Петро Порошенко, і які його головні внески.

Список використаних джерел

1. Костянтин Федоренко, Олена Рибій, Андреас Умланд. Українська партійна система до та після Євромайдану 2013 – 2014 РР. ШПЕНД ім. І.Ф. Кураса НАН України, 40 с.
2. О. Ворошилов, Переформатування партійного поля в Україні як один із підсумків минулого, URL:http://nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=684:politichni-partiji-2&catid=63&Itemid=393
3. Центр Розумкова, Партійна система України до і після Майдану: зміни, тенденції розвитку, суспільні запити, Київ, вересень 2015р. 127 с.
4. Політичні партії та партійні системи: поняття, функції і види. URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/politolog/17527/>
5. Олена Чебаненко, Денис Кобриженко. Ефективність політичних партій: проблеми та перспективи. 41 с.
6. Марія Кармазіна. Регіональні політичні режими в Україні: підстави формування, специфіка функціонування, особливості трансформації, ШПЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України, 52 с.
7. Особливості функціонування українських політичних партій як акторів українського політичного ринку, URL:<https://niss.gov.ua/doslidzhennya/politika/osoblivosti-funkcionuvannya-ukrainskikh-politichnikh-partiy-yak-aktoriv>